

den indbragte i 1914—15 8,400,000 Kr. Spiritusafgiften er sat til 6,847,000 Kr.; den indbragte i 1914—15 6,643,000 Kr. Forlystelsesskatten har jeg sat til 1,150,000 Kr., endskønt den i 1914—15 kun indbragte 950,000 Kr., altsaa noget mindre; men saa vidt man kan se af indeværende Aar, er Folks Forlystelsestrang ingenlunde aftaget, men snarere steget. Der er ingen Grund til at antage, at denne Afgift ikke skulde indbringe det Beløb, som den er anslaaet til for Finansaaret 1914—15. — Hvad Statsvirksomhederne angaar, har man ligeledes fulgt en ganske nøgtern Fremgangsmaade: Statsbanerne er sat til en Indtægt af 11,5 Mill. Kr., de indbragte i 1914—15 11,9 Mill. Kr.; Telegrafvæsenet er beregnet til 1,7 Mill. Kr., det samme, som det indbragte i 1914—15. Postvæsenet er ikke sat højere end til 970,000 Kr., imod at det for indeværende Finansaar er sat til 1,7 Mill. Kr.

Ejendomsskylden er sat til 6,200,000 Kr., som er det Beløb, Ejendomsskylden indbragte i 1914—15. Jeg kan ikke lade være at udtale, at naar denne Indtægtskilde ikke flyder rigeligere, kommer det af, at Loven om Ejendomsskyld aldeles ikke giver det Resultat, der var tilstræbt, thi Forholdet er det, at Ejendomsskyldansættelserne for en stor Del af Landets Vedkommende er aldeles urigtige, de skulde betegne Handelsværdien af Ejendommene, men de gør det ikke, de angiver en Værdi, der blev sat i 1909. Allerede for to Aar siden gjorde Overskyldraadet opmærksom paa, at man i adskillige Kommuner allerede i 1909 havde sat Ejendomsskylden lavere, end den da burde sættes, og hvor meget urigtigere er Ansættelsen da ikke nu efter saa mange Aars Forløb? Der kan ikke være Tvivl om, at Ejendomsskyldværdien nu ingenlunde svarer til Handelsværdien for den allerstørste Del af Landets Vedkommende. For to Aar siden tillod jeg mig at foreslaa, at man skulde gaa til en ny Ejendomsskyldvurdering med dermed sammenhængende Jordvurdering, men jeg fik ikke gennemført Lovforslaget. Det gennemførtes vel i Folketinget, men der var ikke tilstrækkeligt Flertal i Landstinget til at støtte Lovforslaget. Jeg vilde meget gerne fremsætte et saadant Lovforslag paa ny, saaledes at vi gik til Ejendoms-

skyldvurdering pr. 1. Juli 1916, hvis jeg kunde gaa ud fra, at jeg kunde finde Tilslutning dertil. Allerede den Gang jeg i 1913 fremsatte Lovforslaget, blev der indvendt, at Ejendomspriserne ved særlig Højkonjunktur var steget saaledes, at det var urimeligt at tage den daværende Værdi og lægge til Grund for en ny Vurdering. Det er jo muligt, at man vil sige dette igen i Aar, og at man ogsaa i Aar endda vil tilføje, at der er gaaet en Art Spekulation i Ejendommene, skønt dette betyder ingenting; i Forhold til Landets 400,000 Ejendomme er det ganske irrelevant og ligegyldigt, om der spekuleres med et Par Hundrede Ejendomme hist og her. Men, som sagt, hvis jeg kunde finde Tilslutning til det, vilde det være mig kært at komme med et saadant Lovforslag. Her er en sikker Indtægt for Staten, som blot ligger og venter paa, at man skal tage den, og saa snart Ejendommene bliver rigtigt vurderet, vil der komme et meget stort Beløb ind — jeg skal ikke nævne hvor meget, men det drejer sig om Millioner, der vilde komme ind i Statskassen — ikke alene gennem selve Ejendomsskylden, men ogsaa gennem den Rolle, som Ejendomsskylden spiller med Hensyn til Formueangivelse, Stempelafgift o. s. v. For Resten spiller den ogsaa en Rolle ved den kommunale Beskatning. Jeg ved, at det Parti, jeg tilhører, det radikale Venstre, er villigt til at gaa til en saadan ny Ejendomsskyldvurdering i 1916. For straks at parere en Indvending vil jeg sige, at naturligvis maatte man gaa til hurtigere paa hinanden følgende Vurderinger, end der nu er fastsat i Loven; de ti Aar maatte i det mindste forandres til fem, man kunde maaske gaa saa lavt ned som til Vurdering hvert fjerde Aar. Jeg har det Indtryk, at det socialdemokratiske Parti ikke vilde være uvilligt til at gaa med til en saadan Foranstaltning. Men jeg kan faa dette bekræftet under Finanslovbehandlingen. Hvis vi nu fra de to andre Partiers Side, Højre og Partiet Venstre, kunde modtage den Forsikring, at man ikke var uvillig til at gaa med til dette, vilde jeg fremsætte et saadant Lovforslag, og det vilde da let kunne gennemføres i betimelig Tid. Men hvis man derimod fra anden Side ikke vil gaa med, saa at det kun